

Jeg skal endvidere i denne Forbindelse nævne de Parcellforeninger, der dannes rundt omkring, som udstykker Grunde til deres Medlemmer, som Tid efter anden tænker paa at opføre en Ejendom paa Grunden.

Ministerens Motivering i Forelæggelsestalen her i Tinget den 15. November forekommer mig at være en Slags dobbelt Motivering. For det første sagde Ministeren, at Staten har en ikke ubetydelig Skatteindtægt af Ejendomsoverdragelser, og han fandt derfor, at det kunde være rimeligt, at der ogsaa blev paalaagt en Afgift i Anledning af Matrikuskontorets Virksomhed. Dernæst sagde Ministeren, at i disse Tider er det Beløb, der her er Tale om, ogsaa værd at tage med. Hvad nu det sidste angaar, forekommer det mig, at vi dermed er inde paa Spørgsmaalet om Tilvebringelse af en ny Skattelov. Nu er det naturligvis paaskønnelsesværdigt, at Regeringen ser sig om efter Indtægter, men det bliver dette Tings Opgave at passe paa, at Indtægterne kommer til Veje paa retfærdig og rimelig Maade. Den første Del af Ministerens Motivering forekom mig noget angribelig. De fleste Udstykninger finder Sted i Forbindelse med Overdragelse af Grund, og da Staten har betydelig Indtægt gennem Skatterne paa Ejendoms-overdragelse, Stempel- og Tinglæsningsafgifterne, forekommer det mig, der kunde være Grund til at sige, at naar Staten alt har disse Indtægter, er der ikke tilstrækkelig Anledning til at indføre den særlige Afgift, her er Tale om. Jeg kunde fristes til i Forbindelse med disse Bemærkninger at sige, at det kunde være et Spørgsmaal, hvorvidt det Princip er rigtigt, at Staten, hver Gang der afsluttes en Forretning, hvor der praktisk talt er Penge paa Bordet, da slaar en Klo i disse og siger: her maa jeg have et Honorar, have en Del af de Penge, der flyttes fra den ene Side til den anden. Jeg ved i alt Fald, at mange rundt omkring i Landet synes, at disse Afgifter ikke hører til dem, der i særlig Grad kan betegnes som retfærdige.

Samtidig med at nævne dette vil jeg gerne have Lov til — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse dertil — at fremsætte nogle faa Bemærkninger om det Kontors Virksomhed, her er Tale om Matrikuskontorets Virksomhed har ofte været Genstand for Omtale her i Rigsdagen, og den har sædvanlig gaaet ud paa at beklage, at Kontorets Besørgelse af de indkomne Sager var for langsom. Det er mu-

ligt, at der er sket nogen Forandring i dette Forhold i de senere Tider. Dog mener jeg at have bragt i Erfaring fra forskellige Sider, at Forretningssagen endnu lader en Del tilbage at ønske. Det er stadig Opfattelsen rundt omkring i Landet, at der voldes en Del Mennesker betydelige Tab derved, at de, der skal have Forhold vedrørende Laan i deres Ejendom ordnet, maa vente saa længe paa Udstyknings-sagernes Afgørelse og i Ventetiden maa betale høje Renter af Banklaan o. s. v., fordi det sluttelige Laan ikke kan komme i Stand, før Udstykningsforretningen er afsluttet. Der lides utvivlsomt herved Tab, der er betydelige eller i hvert Fald Paaagtelse værd, og der er Grund til at medvirke til, at saadanne Tab i videst mulig Udstrækning kan undgaas i kommende Tider. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Lænderugsminister, om der ikke kunde indføres Ændringer i Matrikuskontorets Arbejdsmaade, saaledes at Sagerne kunde fremmes hurtigere, end Tilfældet som oftest hidtil har været. I de Bemærkninger, der tidligere er fremsat om dette Spørgsmaal, hævdes det undertiden, at der er for lidt Mandskab paa Matrikuskontoret, ligesom ogsaa, at Kontorets Tjenestemænd formentlig er for daarligt lønnet. Jeg er ikke i Stand til fuldt ud at dømme om dette Forhold. Jeg var for øvrigt ikke klogere, end at Matrikuskontorets Tjenestemænd nu lønnes i Overensstemmelse med Reglerne i den almindelige Lønningslov for Statens Tjenestemænd. Er dette rigtigt, skulde jeg tro, at deres Lønninger maa være nogenlunde forsvarlige. Der er imidlertid, som nævnt, fremsat Kritik af Kontorets Virksomhed, og jeg tror at have lagt Mærke til, at den Opfattelse har bredt sig, at naar Arbejdet ikke altid fremmedes saa hurtigt som ønskeligt, laa det muligt noget i, at Arbejdsmaaden ikke var saa praktisk som ønskeligt, idet en Del af Arbejdet maatte udføres udenfor den egentlige Tjenestetid og for særligt Honorar i Form af Godtgørelse for Fritidsarbejde o. s. v. Det er derfor intet Under, om Publikum spørger, hvorvidt der ved den Arbejdsordning, der formentlig er raadende i Kontoret, er fornøden Sikkerhed for, at Publikums Interesser ikke kolliderer med Tjenestemændenes Interesser.

Jeg vilde sætte Pris paa, om det Udvalg, som jeg er tilbøjelig til at tro faar med denne Sag at gøre, fik Lejlighed til at beskæftige sig noget med de Forhold, jeg her har tilladt mig at fremdrage, og jeg vil udtale Haabet om, at den højtærede